

สรุปข่าวการเกษตร ที่น่าสนใจ

ประจำเดือน | เมษายน 2567

Office of Agricultural Affairs, Royal Thai Embassy
1024 Wisconsin Ave. NW Ste. 203, Washington D.C. 20007 USA
+1 202 338 1543
+1 202 338 1549
Email: moacdc@thaiembdc.org
www.opsmoac.go.th/dc-home

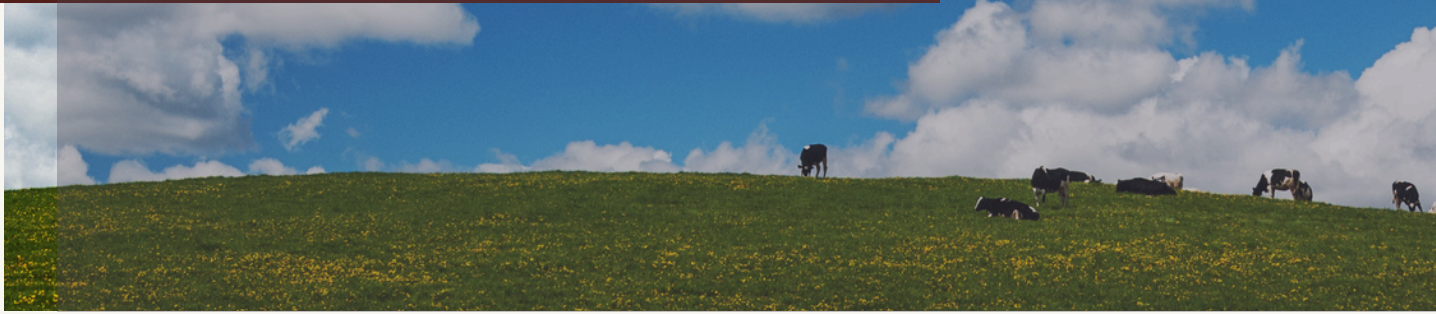
สารบัญ

สถานการณ์การค้า

USDA FDA และ CDC แจงสถานการณ์ล่าสุดการตรวจพบใช้หวัดนกรุนแรง HPAI ในโคนม	1
การติดเชื้อใช้หวัดนกสายพันธุ์รุนแรง HPAI ในมนุษย์รายแรกที่รัฐเท็กซัส	2
การส่งออกเนื้อวัวของสหรัฐฯ เพิ่มสูง ขณะที่เนื้อสุกรยังแข็งแรงแรง	2
เกษตรกรหันกลับไปเลี้ยงกึ่งกุลาดำอีกครั้ง	3
สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งเพิ่มขึ้น ไทยยูเนียนและ Apex Foods ถูกมาตรการ Import Alert โดย FDA	3

นโยบาย

ฝ่ายนิติบัญญัติเสนอร่างกฎหมายเพื่อปกป้องชาวประมงกุ้งสหรัฐฯ	4
พบสาร PFAS ในอาหารทะเล	4
NOAA สรุปผลโครงการแก้ไขปัญหาร่างงานบังคับในภาคการประมง	5
FDA ขยายเวลาให้ข้อคิดเห็นต่อแนวทางการกักกันสินค้าประมงโดยไม่ผ่านการตรวจสอบทางกายภาพ (DWPE)	5
สหรัฐฯ รายงานการพบสารกำจัดศัตรูพืชปริมาณสูงเกือบร้อยละ 20 ในผักและผลไม้	6
USDA กำหนดมาตรการตรวจหาเชื้อไวรัส HPAI ในโคนม	6
แผนยุทธศาสตร์กำจัดและตรวจหาแมลงวันผลไม้ของ APHIS ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567-2571	7

USDA FDA และ CDC แจ้งสถานการณ์ล่าสุด การตรวจพบไข้หวัดนกรุนแรง HPAI ในโคนม

เมื่อวันจันทร์ที่ 25 มีนาคม 2567 กระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา (US Department of Agriculture - USDA) องค์การอาหารและยาสหรัฐฯ (US Food and Drug Administration - FDA) และศูนย์ควบคุมและป้องกันโรค (Centers for Disease Control and Prevention - CDC) ยืนยันการตรวจพบโรคไข้หวัดนกชนิดรุนแรง (Highly Pathogenic Avian Influenza - HPAI) ในโคนมจำนวน 2 ฟองในรัฐเท็กซัส และอีก 2 ฟองในรัฐแคนซัส โดยเมวัวแสดงอาการป่วย ซึ่งส่งผลให้มีปริมาณน้ำนมลดลง เบื่ออาหาร และอาการอื่นๆ ห้องปฏิบัติการบริการสัตวแพทย์แห่งชาติของ USDA (USDA's National Veterinary Services Laboratories - NVSL) ยังได้ยืนยันการพบไข้หวัดนก HPAI ในฟองโคนมในรัฐมิชิแกนที่เพิ่งได้รับเมวัวมาจากเท็กซัส และพบเพิ่มเติมในฟองโคนมของรัฐนิวเม็กซิโก โอตาโฮ และเท็กซัส หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลกลางและระดับรัฐยังคงดำเนินการทดสอบตัวอย่างเพิ่มเติมที่เก็บจากตัวสัตว์ป่วยและน้ำนมจากสัตว์ป่วยที่ยังไม่ผ่านการพาสเจอร์ไรส์ ตลอดจนวิเคราะห์ลำดับจีโนมในเชื้อไวรัส เพื่อประเมินว่าอาการป่วยที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากไข้หวัดนก HPAI หรือจากโรคอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง NVSL ยืนยันว่า สายพันธุ์ของไวรัสที่พบรัฐในมิชิแกนมีความคล้ายคลึงกับสายพันธุ์ที่ได้รับการวิเคราะห์ยืนยันแล้วในรัฐเท็กซัสและแคนซัส ซึ่งคาดว่ามาจากการแพร่กระจายของนกป่า (H5N1 ชนิด Eurasian lineage goose/Guangdong clade 2.3.4.4b) การทดสอบเบื้องต้นไม่พบการเปลี่ยนแปลงของไวรัสที่จะทำให้เชื่อสามารถติดต่อสู่มนุษย์ได้มากขึ้นกว่าเดิม แม้มีความเป็นไปได้ที่มนุษย์จะติดโรคจากการสัมผัสโดยตรงกับสัตว์ติดเชื้อก็ตาม แต่ความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายไปยังกลุ่มคนทั่วไปยังอยู่ในระดับต่ำ การเกิดอาการในฟองโคนมของรัฐมิชิแกนยังชี้ให้เห็นว่า เชื้อไข้หวัดนก HPAI สามารถแพร่กระจายระหว่างฟองโคได้ USDA แนะนำให้สัตวแพทย์และผู้ผลิตปฏิบัติตามหลักการความปลอดภัยทางชีวภาพ โดยให้ตรวจสอบสัตว์ก่อนเมื่อจำเป็นต้องเคลื่อนย้าย ลดการเคลื่อนย้ายสัตว์ให้น้อยที่สุด และแยกสัตว์ป่วยออกจากฟอง ในโรงรีดนมที่มีฟองโคนมที่แสดงอาการป่วย พบว่าสัตว์เหล่านั้นสามารถหายเป็นปกติได้หลังจากมีการแยกออกจากฟอง โดยไม่มีรายงานการเสียชีวิต

ทั้งนี้ ยังไม่จำเป็นต้องกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของน้ำนมที่จำหน่ายเชิงพาณิชย์ เนื่องจากต้องผ่านการพาสเจอร์ไรส์ก่อนออกจำหน่ายในท้องตลาดอยู่แล้ว โดยที่ขณะนี้ยังมีข้อมูลเกี่ยวกับแพร่กระจายของเชื้อ HPAI ในน้ำนมดิบน้อยมาก FDA จึงแนะนำว่า ไม่ควรผลิตหรือจำหน่ายน้ำนมดิบ หรือผลิตภัณฑ์ชีสที่ใช้ น้ำนมดิบที่ไม่ผ่านการพาสเจอร์ไรส์เป็นวัตถุดิบ หากน้ำนมเหล่านี้มาจากเมวัวที่แสดงอาการป่วย รวมถึงเมวัวที่ติดเชื้อ หรือสัมผัสกับไข้หวัดนก หากจะใช้ น้ำนมจากเมวัวที่แสดงอาการป่วย ตลอดจนเมวัวที่ติดเชื้อ หรือสัมผัสกับสัตว์ที่ติดเชื้อไข้หวัดนกในการเลี้ยงลูกวัว FDA แนะนำให้ต้องทำลายเชื้อแบคทีเรียหรือไวรัสที่เป็นอันตราย เช่น ไข้หวัดนก ด้วยความร้อนเสียก่อน ปริมาณน้ำนมที่ลดลงในสัตว์ที่แสดงอาการมีจำนวนน้อยมาก จึงจะไม่ส่งผลกระทบต่ออุปทาน และไม่ส่งผลกระทบต่อราคานมหรือผลิตภัณฑ์นมชนิดอื่น ๆ หน่วยงานของรัฐบาลกลางยังทำงานร่วมกับหน่วยงานระดับรัฐและภาคเอกชนในการสนับสนุนให้เกษตรกรและสัตวแพทย์รายงานอาการป่วยของวัวโดยเร็ว เพื่อช่วยให้สามารถตรวจติดตามโอกาสในการเพิ่มขึ้นของจำนวนเคส และช่วยลดผลกระทบและความเสี่ยงให้แก่เกษตรกร คนงานในฟาร์ม ผู้บริโภค และสัตว์ชนิดอื่น ๆ จึงขอร้องให้ผู้ผลิตร่วมมือกับสัตวแพทย์ที่ทำงานด้วยกัน เร่งรายงานกรณีพบวัวป่วยโดยเร็ว และดำเนินการมาตรการด้านความปลอดภัยทางชีวภาพขั้นสูง

ที่มา: [USDA, FDA and CDC Share Update on HPAI Detections in Dairy Cattle](#)

การติดเชื้อไขหวัดนกสายพันธุ์รุนแรง HPAI ในมนุษย์รายแรกที่รัฐเท็กซัส

เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2567 หน่วยงานด้านสาธารณสุขของรัฐเท็กซัส หรือ DSHS (Texas Department of State Health Services) รายงานกรณีการติดเชื้อไขหวัดนกสายพันธุ์รุนแรง (Highly Pathogenic Avian Influenza - HPAI) ในมนุษย์ครั้งแรกในรัฐเท็กซัส โดยคาดว่า การติดเชื้อไวรัสดังกล่าวน่าจะมาจากการสัมผัสโดยตรงกับโคนมที่ติดเชื้อ HPAI ผู้ติดเชื้อมีเฉพาะอาการอักเสบที่ตาและอยู่ระหว่างการพักฟื้น โดยได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัส Oseltamivir ผู้ติดเชื้อรายดังกล่าวได้รับการตรวจหาเชื้อไขหวัดใหญ่เมื่อปลายสัปดาห์ที่แล้ว และศูนย์ควบคุมและป้องกันโรค หรือ CDC (Centers for Disease Control and Prevention) ได้ยืนยันผลเมื่อสุดสัปดาห์ที่ผ่านมา CDC ระบุว่า การติดเชื้อนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงการประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของประชาชนชาวสหรัฐฯ โดยทั่วไป ซึ่งถือว่ายังคงมีความเสี่ยงต่ำ ในขณะที่คนที่สัมผัสนกหรือสัตว์อื่น ๆ ที่ติดเชื้อ ในระยะใกล้หรือเป็นเวลานาน (รวมถึงปศุสัตว์) หรือสภาพแวดล้อมที่ปนเปื้อนจากนกหรือสัตว์อื่น ๆ ที่ติดเชื้อ ยังคงมีความเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อ CDC ตั้งข้อสังเกตว่า นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่มีมนุษย์ติดเชื้อไขหวัดนก ในปี 2565 เคยพบกรณีที่มีมนุษย์ติดเชื้อไวรัสที่คาดว่าเป็น HPAI จากการสัมผัสกับสัตว์ปีกโดยตรงในรัฐโคโลราโด ซึ่งมีเฉพาะอาการเหนื่อยล้าเป็นเวลาสองสามวันและต่อมาก็หายเป็นปกติ การติดเชื้อไขหวัดนกในมนุษย์เป็นเรื่องปกติ แต่เกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ ทั่วโลก มีตั้งแต่อาการไม่รุนแรง เช่น การติดเชื้อที่ตา หรือมีอาการบริเวณทางเดินหายใจส่วนบน ไปจนถึงอาการป่วยรุนแรง เช่น โรคปอดบวม

จากข้อมูลของ DSHS ในการทดสอบเบื้องต้นบ่งชี้ว่า HPAI ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ทำให้มีแนวโน้มที่จะแพร่กระจายในหมู่มนุษย์มากขึ้น โดยเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว มีการตรวจพบ HPAI ในโคนมในรัฐเท็กซัส แคนซัส และมิชิแกน อย่างไรก็ตาม การติดเชื้อในโคนมไม่ได้ก่อให้เกิดความกังวลต่อปริมาณนมในเชิงพาณิชย์ แต่โรงรีดนมจำเป็นต้องทำลายนมที่ได้จากวัวที่ป่วยหรือเปลี่ยนไปทำอย่างอื่น พร้อมทั้งดำเนินการพาสเจอร์ไรส์เพื่อฆ่าไวรัสไขหวัดนก DSHS ได้จัดทำคำแนะนำให้แก่โรงรีดนมที่ได้รับผลกระทบเกี่ยวกับวิธีการลดการสัมผัสของพนักงาน และวิธีสังเกตอาการที่คล้ายกับไขหวัดใหญ่ในผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับวัวที่ป่วย ตลอดจนการทดสอบการติดเชื้อ นอกจากนี้ DSHS ยังได้ออกประกาศแจ้งเตือนด้านสุขภาพ โดยขอให้ผู้ให้บริการด้านสุขภาพรอบ ๆ โรงรีดนมที่ได้รับผลกระทบ ให้ระมัดระวังกรณีนี้อาจติดต่อไปยังคน และให้คำแนะนำวิธีการตรวจรักษา CDC กล่าวว่า จะติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดต่อไปเพื่อติดตามสัญญาณบ่งชี้ถึงความเสี่ยงต่อสุขภาพมนุษย์ โดยหน่วยงานจะดำเนินมาตรการตามปกติเพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกัน ซึ่งรวมถึงการศึกษาชนิดไวรัสที่อาจนำมาใช้ในการพัฒนาวัคซีนสำหรับประชาชนต่อไปหากมีความจำเป็น

ที่มา: [Texas reports its first human case of HPAI](#)

การส่งออกเนื้อวัวของสหรัฐฯ เพิ่มสูง ขณะที่เนื้อสุกรยังแข็งแกร่ง

ข้อมูลจากกระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา (US Department of Agriculture - USDA) รวบรวมโดยสมาพันธ์ส่งออกเนื้อสัตว์แห่งชาติ (US Meat Export Federation - USMEF) ระบุว่า การส่งออกเนื้อสุกรของสหรัฐอเมริกาในเดือนกุมภาพันธ์ยังคงแข็งแกร่ง โดยได้แรงหนุนจากการเติบโตตลาดในซีกโลกตะวันตก เกาหลีใต้ และออสเตรเลีย ปริมาณการส่งออกเนื้อสุกรเพิ่มขึ้นร้อยละ 14 เป็น 250,930 เมตริกตัน เมื่อเทียบกับปี 2021 ในขณะที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 15 เป็น 685.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ราว 2.5 หมื่นล้านบาท) โดยสามารถส่งออกเนื้อสุกรไปยังเม็กซิโกได้สูงที่สุดและสูงกว่าปีก่อนหน้าอย่างมาก ประเทศคู่ค้าสำคัญอื่น ๆ ที่มีอัตราการเติบโตดีได้แก่ โคลอมเบีย ชิลี เอลซัลวาดอร์ และประเทศในหมู่เกาะแคริบเบียน ในขณะที่ตลาดเกาหลีใต้และออสเตรเลียกลับมามีคำสั่งซื้อเพิ่มขึ้น

การส่งออกเนื้อวัวมีปริมาณรวม 103,883 เมตริกตันในเดือนกุมภาพันธ์ ลดลงร้อยละ 1 จากปีที่แล้ว แต่มูลค่าการส่งออกกลับเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 10 เป็น 830.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ราว 3 หมื่นล้านบาท) โดยที่ในเดือนกุมภาพันธ์ สหรัฐฯ ส่งออกเนื้อวัวไปยังแถบแคริบเบียนสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 2,955 เมตริกตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25 จากปีที่แล้ว

ความต้องการจากเนื้อวัวของเม็กซิโกและประเทศในอเมริกากลางและอเมริกาใต้ยังคงมีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน เม็กซิโกเป็นตลาดที่สดใสสำหรับเนื้อวัวเนื่องจากมีความต้องการจากกลุ่มให้บริการด้านอาหารและค้าปลีก โดยเน้นเนื้อวัวตัดแต่งและเครื่องใน การส่งออกเนื้อวัวไปยังไต้หวันเพิ่มขึ้นทุกปี ในขณะที่มูลค่าการส่งออกไปยังเกาหลีใต้เพิ่มสูงขึ้น อุปทานเนื้อวัวขาดแคลนยังเป็นปัญหาสำหรับผู้ส่งออก และสถานการณ์ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงในอนาคตอันใกล้ แต่ยังมีโอกาสในการส่งออกชิ้นส่วนที่ไม่เป็นที่นิยมในสหรัฐฯ ไปยังตลาดโลก เช่น ส่วนสะโพก เนื้อสันใน และเครื่องใน ความต้องการสินค้าในภูมิภาคตะวันตกเป็นไปอย่างแข็งแกร่ง ในขณะที่ภาคบริการด้านอาหาร การท่องเที่ยว และโรงแรมในเอเชีย เช่น เกาหลีใต้ มีแนวโน้มดีขึ้นเป็นลำดับจากการฟื้นตัวหลังจากโควิดที่เป็นไปได้ช้ากว่าที่คาด การส่งออกเนื้อแกะดีขึ้นทั้งในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ โดยในเดือนกุมภาพันธ์มีปริมาณการส่งออกเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 11 จากปีก่อนหน้าเป็น 270 ตัน มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 18 เป็น 1.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ราว 54 ล้านบาท) ตลาดที่มีการส่งออกเพิ่มขึ้นสูงสุดได้แก่ บาฮามาส หมู่เกาะ Leeward-Windward และแคนาดา ในขณะที่ปริมาณการส่งออกไปยังเม็กซิโกลดลง แต่กลับมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 26 เป็น 6 แสนเหรียญสหรัฐ (ราว 22 ล้านบาท)

ที่มา: [US beef exports boast strong value, pork remains robust](#)

เกษตรกรหันกลับไปเลี้ยงกุ้งกุลาดำอีกครั้ง

“เกษตรกรไม่ควรเจาะจงสายพันธุ์ แต่ควรเจาะจงผลกำไร” นักวิเคราะห์ของบริษัทที่ปรึกษา Kontail ตั้งอยู่ในนอร์เวย์ระบุว่า ราคากุ้งขาว (*Litopenaeus vannamei*) หน้าที่ฟาร์มลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ส่งผลให้กุ้งกุลาดำ (*Penaeus monodon*) กลับมาอีกครั้ง กุ้งกุลาดำเคยเป็นสายพันธุ์ที่เกษตรกรให้ความนิยมเพาะเลี้ยงอย่างมากจนถึงปี 2545 เมื่อประสบปัญหาเรื่องโรคกุ้ง และมีการนำกุ้งขาวชนิดปลอดโรค (Specific pathogen-free vannamei) มาใช้ เกษตรกรจึงเปลี่ยนมาเลี้ยงกุ้งขาวแทน แต่แนวโน้มในปัจจุบันเกิดการพลิกผันอีกครั้ง เนื่องจากการยากที่จะสร้างรายได้จากการทำฟาร์มกุ้งขาว ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา จึงเริ่มเห็นการกลับมาของกุ้งกุลาดำ มีบริษัทเข้าสู่ตลาดการผลิตและจำหน่ายพ่อแม่พันธุ์กุ้งมากขึ้น ราคาของลูกกุ้ง PL (Post-larvae) จะลดต่ำลงตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2567 เป็นต้นไป และจะมีปริมาณลูกกุ้งคุณภาพดีจำหน่ายมากยิ่งขึ้น มีเหตุผลที่ดีหลายประการที่ทำให้เกษตรกรกลับไปเลี้ยงกุ้งกุลาดำอีกครั้ง ก่อนหน้านี้ การทำฟาร์มกุ้งขาวจัดเป็นความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่ การที่ปริมาณผลผลิตเพิ่มสูงอย่างรวดเร็วทำให้เกิดความไม่แน่นอนระหว่างอุปสงค์และอุปทาน และส่งผลต่อราคาหน้าฟาร์มของกุ้งขาวที่ตกต่ำในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมา ราคากุ้งกุลาดำที่สูงขึ้นและการปรับปรุงพันธุ์ที่ดีขึ้นอย่างมากจึงก่อให้เกิดความสนใจอีกครั้ง ปริมาณการผลิตเพิ่มจาก 5 แสนตันเมื่อปี 2561 กลายเป็น 6 แสนตันในปี 2566 ในช่วงที่ผ่านมาประเทศผู้ผลิตกุ้งรายใหญ่หลายรายยังคงมีผลผลิตกุ้งกุลาดำค่อนข้างคงที่ แต่พบการเพิ่มปริมาณผลผลิตกุ้งกุลาดำอย่างมากในจีนและอินเดีย โดยตั้งแต่ปี 2563 เป็นต้นมา อินเดียมีผลผลิตกุ้งกุลาดำเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 60 โดยพบว่าเฉพาะช่วงปี 2565 - 2566 ผลผลิตกุ้งกุลาดำของอินเดียเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 25 อย่างไรก็ตาม คาดว่าจ้อตการการผลิตจะไม่เติบโตอย่างรวดเร็วมากนักกว่าผ่านพ้นปี 2567 ไปแล้ว ทั้งนี้ คาดการณ์ว่าปริมาณการผลิตของอินเดียจะยังคงเติบโตต่อไปและอาจเพิ่มขึ้นด้วยในจีน แต่ประเทศผู้ผลิตกุ้งรายใหญ่อื่น ๆ หลายราย น่าจะมีเสถียรภาพด้านปริมาณการผลิตซึ่งต้องจับตาต่อไปว่า จะมาจากการที่เกษตรกรหันไปเลี้ยงกุ้งกุลาดำมากขึ้น หรือมาจากการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตของผู้ที่มีการเลี้ยงอยู่แล้ว

ที่มา: [More struggling farmers switching production back to black tiger shrimp](#)

สหรัฐฯ นำเข้ากุ้งเพิ่มขึ้น ไทยยูเนียนและ Apex Foods ถูกมาตรการ Import Alert โดย FDA

ในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 สหรัฐอเมริกานำเข้ากุ้งปริมาณ 59,510 ตัน เพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันของปี 2566 ซึ่งนำเข้าเพียง 52,889 ตัน และเพิ่มขึ้นจากเดือนมกราคม 2567 อยู่เล็กน้อย ซึ่งนำเข้าในปริมาณ 59,442 ตัน อินเดียยังคงเป็นผู้นำในการส่งออกกุ้งไปยังสหรัฐฯ โดยส่งออกปริมาณ 23,777 ตัน ในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 เพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้า (19,566 ตัน) และเดือนมกราคม 2567 (20,055 ตัน) ในปี 2568 รัฐบาลอินเดียตั้งเป้าส่งออกสินค้าประมงให้ได้ 1.2 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ (ราว 4.3 แสนล้านบาท) จึงต้องขยายการส่งออกให้ได้ถึง 4 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ราว 1.5 แสนล้านบาท) ปริมาณการส่งออกกุ้งในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ของประเทศคู่ค้าที่สำคัญของสหรัฐฯ ในลำดับถัดมา ได้แก่ เอกวาดอร์ (16,911 ตัน) อินโดนีเซีย (10,013 ตัน) เวียดนาม (3,580 ตัน) อาร์เจนตินา (1,367 ตัน) และเม็กซิโก (1,290 ตัน) โดยการส่งออกกุ้งของเอกวาดอร์ เวียดนาม และอาร์เจนตินา เพิ่มขึ้นกว่าเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้า ในขณะที่อินโดนีเซียและเม็กซิโกมีปริมาณการส่งออกลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาดังกล่าว ประเทศไทยตกลงมาเป็นคู่ค้าสินค้ากุ้งลำดับที่ 7 ของสหรัฐฯ แม้ในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 จะมีการส่งออกกุ้งปริมาณ 1,217 ตัน ซึ่งสูงกว่าเดือนกุมภาพันธ์ 2566 เล็กน้อย (1,132 ตัน) แต่พบว่าลดลงเมื่อเทียบกับเดือนมกราคม 2567 ที่มีการส่งออกในปริมาณ 1,851 ตัน ประเทศคู่ค้าสินค้ากุ้งกับสหรัฐฯ ในลำดับถัด ๆ มา ได้แก่ จีน แคนาดา และฮอนดูรัส ซึ่งมีการส่งออกปริมาณ 133 - 235 ตัน ในเดือนกุมภาพันธ์ 2567

องค์การอาหารและยาสหรัฐฯ หรือ FDA (US Food and Drug Administration) เปิดเผยเมื่อวันที่ 4 เมษายน 2567 ว่า มีการปฏิเสธการนำเข้าสินค้าประมงจำนวน 60 ครั้ง (Entry lines) ในจำนวนนี้ 5 ครั้ง เป็นสินค้าจากบังคลาเทศและไทย ซึ่งเป็นการพบสารปฏิชีวนะต้องห้าม โดยที่สินค้าประมงจำนวน 4 ซิปเมนต์ ของบริษัท Apex Foods ของบังคลาเทศได้รับการบรรจุอยู่ในประกาศเตือนการนำเข้า (Import Alert) เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2567 เนื่องจากมีการตรวจพบสารไนโตรฟูแรนส์และยาต้านตัวคัดค้าน ในขณะที่สินค้าประมงจากบริษัทไทยยูเนียนของไทยถูกบรรจุอยู่ใน Import Alert 16-129 เนื่องจากมีการตรวจพบสาร Ciprofloxacin และ Sulfamethoxazole

ที่มา: [US shrimp imports rise; Thai Union, Apex Foods get FDA import alerts](#)

ฝ่ายนิติบัญญัติเสนอร่างกฎหมายเพื่อปกป้องชาวประมงสหรัฐฯ

ฝ่ายนิติบัญญัติของสหรัฐอเมริกาเสนอร่างกฎหมายเพื่อปกป้องชาวประมงสหรัฐฯ หรือ Save Our Shrimpers Act เพื่อห้ามการใช้งบประมาณของรัฐบาลกลางที่มอบให้กับสถาบันการเงินระหว่างประเทศ ในการสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับการทำฟาร์มกุ้ง การแปรรูปกุ้ง หรือการส่งออกกุ้งจากประเทศใดก็ตามไปยังสหรัฐฯ ซึ่งเป็นหนึ่งในความพยายามที่จะปกป้องผู้ทำประมงกุ้งในประเทศ โดยเหล่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) จากหลายรัฐทางตอนใต้ของสหรัฐฯ เช่น หลุยเซียนา เท็กซัส มิสซูรี นอร์ทแคโรไลนา เซาท์แคโรไลนา และแอละแบมา ออกมาให้การสนับสนุนและระบุว่าอุตสาหกรรมกุ้งเป็นวิถีชีวิตของผู้คนที่ และเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญสำหรับรัฐ การทุ่มตลาดของสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ ส่งผลให้อุตสาหกรรมกุ้งต้องเผชิญกับราคาที่ตกต่ำที่สุดในช่วงที่ผ่านมา ไม่ควรมีเงินจากผู้เสียภาษีที่กว่าจะได้มาไปใช้เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ค้าของสหรัฐฯ หากสามารถตั้งกองทุนช่วยเหลือที่รัฐบาลกลางสหรัฐฯ มอบให้แก่สถาบันการเงินระหว่างประเทศเพื่อนำไปช่วยเหลือการเพาะเลี้ยงกุ้งในต่างประเทศได้ จะช่วยส่งผลให้ผู้ทำประมงกุ้งในประเทศไม่เสียเปรียบ จึงต้องช่วยกันแก้ไขปัญหามาเพื่อปกป้องสินค้าประมงจากอ่าวเม็กซิโก และให้ความสำคัญกับการผลิตในประเทศเป็นลำดับแรก

พันธมิตรกุ้งภาคใต้ หรือ Southern Shrimp Alliance (SSA) เผยแพร่รายงานเกี่ยวกับการที่สถาบันระดับโลก รวมถึงธนาคารโลก และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund - IMF) สนับสนุนงบประมาณหลายพันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในการช่วยเหลือการเพิ่มขีดความสามารถในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในต่างประเทศ กฎหมายของรัฐบาลกลางกำหนดให้ผู้แทนสหรัฐฯ ที่อยู่ในการสถาบันการเงินระหว่างประเทศออกเสียงคัดค้านการให้ความช่วยเหลือการส่งออกที่อาจส่งผลเสียต่อผู้ผลิตในสหรัฐฯ แต่ฝ่ายนิติบัญญัติที่สนับสนุนร่างกฎหมายดังกล่าวเห็นว่า มีเพียงไม่กี่เหตุการณ์เท่านั้นที่รัฐบาลสหรัฐฯ ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว ทั้งนี้ ร่างกฎหมาย Save Our Shrimpers Act ยังกำหนดให้หน่วยเฝ้าระวังของรัฐบาลสามารถสืบสวนในประเด็นเหล่านี้ และให้มีการสรุปในรายงานประจำปีที่จะส่งให้สภาองเกรสด้วยว่า ผู้แทนรัฐบาลสหรัฐฯ ในสถาบันการเงินระหว่างประเทศ ได้ปฏิบัติตามกฎหมายสหรัฐฯ ในปัจจุบันหรือไม่ ร่างกฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นไม่นานหลังจากมีการสอบสวนและรายงานเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิแรงงาน สภาพการผลิตที่ไม่ถูกสุขอนามัย และการใช้ยาปฏิชีวนะในอุตสาหกรรมกุ้งของอินเดีย SSA ยังเรียกร้องให้กระทรวงแรงงานสหรัฐฯ เพิ่มกุ้งจากอินเดียเข้าอยู่ในบัญชีรายชื่อสินค้าที่ผลิตโดยใช้แรงงานเด็กและแรงงานบังคับประจำปี 2567 ด้วย นอกจากนี้ ยังมีสมาชิกวุฒิสภาหลายรายเสนอร่างกฎหมายเพื่อตอบโต้การอุดหนุนของรัฐบาลอินเดียต่ออุตสาหกรรมกุ้งของตน โดยการขึ้นภาษีสินค้ากุ้งที่นำเข้าจากอินเดีย ตลอดจนเสนอร่างกฎหมายชุมชนที่ยืดหยุ่น หรือ Resilient Communities Act เพื่อนำเงินภาษีที่เก็บได้จากกุ้งนำเข้า ไปแจกจ่ายให้กับชุมชนที่ได้รับความเสียหายจากการนำเข้าเหล่านั้น

ที่มา: [US lawmakers introduce Save Our Shrimpers Act to ban federal funding of foreign shrimp farming, imports](#)

การตรวจพบสาร PFAS ในอาหารทะเล

บทความวิชาการชื่อ Patterns of Seafood Consumption Among New Hampshire Residents Suggest Potential Exposure to Per- and Polyfluoroalkyl Substances ที่เผยแพร่ในวารสารด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ Exposure and Health ระบุว่า มีการตรวจพบสาร Perfluoroalkyl and Polyfluoroalkyl Substances (PFAS) ในอาหารทะเลจำนวน 26 ชนิด ที่จำหน่ายในรัฐนิวแฮมป์เชียร์ ได้แก่ ปลาสด แสดต็อก ล็อบสเตอร์ แซลมอน หอยเชลล์ กุ้ง และทูน่า โดยพบปริมาณสูงสุดในกุ้งและล็อบสเตอร์ เฉลี่ยที่ระดับสูงถึง 1.74-3.30 นาโนกรัม/เนื้อสัตว์ 1 กรัม PFAS เป็นกลุ่มสารเคมีที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้ในผลิตภัณฑ์อุปโภคบริโภคและอุตสาหกรรมหลายประเภท สลายตัวได้ยาก บางชนิดสามารถสะสมในสิ่งแวดล้อมและร่างกายมนุษย์ และอาจก่อให้เกิดอันตรายจากการศึกษาพบว่าการสะสมของ PFAS ในร่างกายเกี่ยวข้องกับการเกิดมะเร็ง เป็นอันตรายต่อตับและไต ทำลายระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์และระบบภูมิคุ้มกัน และก่อให้เกิดโรคอื่น ๆ ผู้บริโภคอาหารทะเลบ่อย ๆ อาจต้องเผชิญความเสี่ยงต่อการได้รับสาร PFAS มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ไม่ได้มีการแนะนำให้งดการบริโภคอาหารทะเล เนื่องจากอาหารทะเลเป็นแหล่งโปรตีนและกรดไขมันโอเมก้าที่สำคัญ แต่ก็ยังเป็นแหล่งที่มนุษย์มักได้รับสาร PFAS ที่ไม่ควรมองข้าม

โดยทั่วไปมักมีการวิเคราะห์ปริมาณสาร PFAS ตกค้างในปลาจำจัด ซึ่งคนอเมริกันมักไม่ค่อยบริโภค งานวิจัยครั้งใหม่ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ปริมาณ PFAS ในสัตว์น้ำที่จับจากทะเล และจากการเพาะเลี้ยงจึงมีความสำคัญ เพื่อให้สามารถเข้าใจความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับชาวอเมริกันจากการบริโภคอาหารทะเล ตลอดจนการตัดสินใจในการบริโภค โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง เช่น สตรีมีครรภ์ และเด็ก ผู้ที่รับประทานอาหารครบหมู่ โดยมีปริมาณอาหารทะเลปานกลางน่าจะได้รับประโยชน์โดยไม่เสี่ยงต่อการได้รับสาร PFAS มากเกินไป หน่วยงานรับผิดชอบของรัฐบาลกลางต้องจัดทำแนวทางในการบริโภคอาหารโดยพิจารณาความเสี่ยงในการได้รับสาร PFAS ด้วย เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า สายพันธุ์สัตว์น้ำกล่า เช่น ทูน่า และฉลาม จะมีปริมาณปรอทสะสมอยู่สูงจึงควรจำกัดการบริโภค แต่ยังไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับ PFAS ว่าแต่ละชนิดมีพฤติกรรมอย่างไรบ้างในสิ่งแวดล้อม

ที่มา: [Study discovers presence of PFAs in seafood](#)

NOAA สรุปผลโครงการแก้ไขปัญหาระงงานบังคับในภาคการประมง

ในการประชุมสุดยอดด้านแรงงานประมงเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา องค์กรบริหารมหาสมุทรและชั้นบรรยากาศแห่งชาติ หรือ NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration) สรุปผลการดำเนินโครงการ ความร่วมมือเพื่อเร่งรัดการสร้างสภาพการทำงานที่ยุติธรรม หรือ Collaborative Accelerator for Lawful Maritime Conditions in Seafood (CALM-CS) ซึ่งเป็นโครงการ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนระยะเวลา 15 เดือน โดยมีความมุ่งมั่นร่วมกันในการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ยุติธรรม เหมาะสม และถูกกฎหมายทั่วทั้งห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมประมง และเพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่มีผลิตภัณฑ์ประมงที่มาจากแรงงานบังคับเข้าสู่ตลาด การประชุมครั้งนี้ถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายในการดำเนินโครงการ CALM-CS ซึ่งเป็นการรวมตัวกันของเจ้าหน้าที่เพื่อหารือเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้และควรดำเนินการอย่างไรในขั้นตอนต่อไป ในระยะเวลาเพียง 15 เดือน CALM-CS ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานอย่างมาก โดยได้พัฒนาวิสัยทัศน์ร่วมกัน ตั้งแต่การมุ่งมั่นใส่ใจในทุกภาคส่วน ไปจนถึงการแสวงหาเครื่องมือที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับการจ้างงานอย่างมีจริยธรรม โครงการ CALM-CS จึงเป็นแนวคิดริเริ่มที่มีความก้าวหน้าและเป็นรูปธรรม แม้โครงการจะสิ้นสุดลง แต่ความพยายามของแต่ละภาคส่วนและการร่วมมือกันจะยังคงอยู่ต่อไป โดยหวังว่าจะมีการสร้างเครือข่ายเพิ่มเติมและเสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานร่วมกัน

การประชุมสุดยอดครั้งนี้เกิดขึ้นในขณะที่อุตสาหกรรมประมงระหว่างประเทศ ได้รับผลกระทบอย่างหนักจากการถูกลบออกอย่างต่อเนื่องในประเด็นการบังคับใช้แรงงานและการละเมิดอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมประมง โดยเมื่อเดือนตุลาคม องค์กรชื่อ Outlaw Ocean Project ได้เผยแพร่รายงานที่กล่าวหาว่า มีการใช้แรงงานบังคับในโรงงานแปรรูปสินค้าประมงของจีนหลายแห่ง และผลิตภัณฑ์บางส่วนจากโรงงานเหล่านั้นได้เข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานอาหารทะเลของสหรัฐฯ รายงานหลายฉบับต่อมาขององค์กรดังกล่าว ยังได้กล่าวหาว่ามีการใช้แรงงานชาวเกาหลีเหนือในจีน รวมถึงความเป็นอยู่ที่ยากลำบากของแรงงานในอุตสาหกรรมประมงนอกน่านน้ำของจีน ตลอดจนในอุตสาหกรรมกุ้งของอินเดีย การสืบสวนเหล่านี้ก่อให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับการตรวจประเมินห่วงโซ่อุปทาน ส่งผลให้บริษัทต่างๆ ต้องหยุดหรือตัดความสัมพันธ์กับบริษัทที่มีชื่ออยู่ในรายงาน และกระตุ้นให้รัฐบาลสหรัฐฯ ระบุการนำเข้าจากบริษัทเหล่านั้น ในการประชุมสุดยอดด้านแรงงานประมงนี้ NOAA ได้เน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลสหรัฐฯ ในการปรับปรุงสภาพแรงงานในอุตสาหกรรมประมง และมุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์สิ่งดีงามตามวิสัยทัศน์ที่ร่วมกัน เพื่อก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมการทำงานที่ยุติธรรม เหมาะสม และถูกกฎหมายสำหรับทั่วทั้งห่วงโซ่อุปทานอาหารทะเล

ที่มา: [NOAA wraps up forced labor initiative with Seafood Labor Summit](#)

FDA ขยายเวลาให้ข้อคิดเห็นต่อแนวทางการกักกันสินค้าประมงโดยไม่ผ่านการตรวจสอบทางกายภาพ (DWPE)

องค์การอาหารและยาสหรัฐอเมริกา หรือ FDA (US Food and Drug Administration) ประกาศขยายเวลาให้แก่ภาคอุตสาหกรรมประมงอีก 2 เดือน ในการให้ข้อคิดเห็นต่อร่างการตรวจสอบสินค้าประมงที่อยู่ภายใต้ประกาศแจ้งเตือนการนำเข้า (Import Alert) และมาตรการกักกันโดยไม่ผ่านการตรวจสอบทางกายภาพ (Detention Without Physical Examination - DWPE) โดยร่างแนวทางชื่อ "Recommendations for Collecting Representative Samples for Food Testing Used as Evidence for Release of Certain Fish and Fishery Products Subject to Detention Without Physical Examination (DWPE) and Removal of a Foreign Manufacturer's Goods from DWPE" ซึ่งเผยแพร่ใน Federal Register เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2567 เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับใช้เป็นแนวทางการดำเนินการของผู้ประกอบการ กรณีสินค้าของตนปรากฏใน Import Alert และถูกกักกันเมื่อนำเข้ามายังสหรัฐฯ ตามมาตรการ DWPE ตลอดจนวิธีการถอดถอนรายชื่อออกจาก Import Alert โดยเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2567 FDA ได้ออกประกาศแจ้งขยายเวลาให้ข้อคิดเห็น เนื่องจากได้รับคำร้องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขอเวลาเพิ่มเติมในการพิจารณาทำความเข้าใจถึงผลกระทบต่อผู้ประกอบการ และจะได้จัดส่งข้อคิดเห็นต่อไป

ในเอกสารแนวทางข้างต้นเป็นการให้คำแนะนำสำหรับสินค้าที่ถูกมาตรการกักกัน DWPE เนื่องจากมีการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรค พยาธิสัตว์ต้องห้ามตกค้าง พบสารพิษ Scombrotoxin (Histamine) และ/หรือมีการเสื่อมคุณภาพ (Decomposition) โดยจะแนะนำจำนวนตัวอย่างสินค้าประมงที่ต้องสุ่มเพื่อทดสอบภายใต้มาตรการ DWPE ซึ่งอ้างอิงตามความเชื่อมั่นทางสถิติ นิยามของ "หน่วยตัวอย่าง" และคุณลักษณะอื่น ๆ เกี่ยวกับปริมาณตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่าง หรือส่วนที่ต้องสุ่มเก็บ วิธีวิเคราะห์อ้างอิง คำแนะนำเกี่ยวกับหลักฐานที่ต้องนำเสนอให้กับ FDA เมื่อประสงค์ขอให้ปล่อยสินค้าภายใต้มาตรการกักกัน คำแนะนำเกี่ยวกับหลักฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการประเมินของ FDA สำหรับความพยายามในการแก้ไขและป้องกันการปลอมปนของผู้ผลิต และหลักฐานที่อาจเป็นประโยชน์ในการถอดถอนรายชื่อผู้ผลิตหรือสินค้าประมงออกจากมาตรการ DWPE ผู้สนใจสามารถส่งข้อคิดเห็นไปยัง FDA ทางออนไลน์ได้ที่ [Regulations.gov](https://www.fda.gov/regulatory-information/search/fda-search) โดยระบุ Docket number: FDA-2023-D-5303

ที่มา: [US FDA grants industry time to respond to seafood detention without examination guidelines](#)

สหรัฐฯ รายงานการพบสารกำจัดศัตรูพืช ปริมาณสูงเกือบร้อยละ 20 ในผักและผลไม้

มีรายงานการตรวจพบสารกำจัดศัตรูพืชปริมาณสูงในเกือบร้อยละ 20 ของผักผลไม้สดแช่เยือกแข็ง และบรรจุกระป๋องที่ชาวอเมริกันบริโภค โดยพบมากในสตรอว์เบอร์รี่ ถั่วเขียว (Green beans) พริกหยวก บลูเบอร์รี่ และมันฝรั่ง โดยเฉพาะในถั่วเขียว มีการตรวจพบสารกำจัดศัตรูพืชชนิดที่สหรัฐอเมริกาห้ามใช้ในผักมานานกว่าทศวรรษแล้ว ผักผลไม้สดนำเข้าจากเม็กซิโก มีแนวโน้มตรวจพบปริมาณสารกำจัดศัตรูพืชตกค้างในระดับที่มีความเสี่ยงมากที่สุด โดยในผักผลไม้สดที่ตรวจพบสารตกค้างจำนวน 100 ตัวอย่าง มี 65 ตัวอย่างเป็นสินค้านำเข้า ในจำนวนนี้ 52 ตัวอย่างเป็นการนำเข้าจากเม็กซิโก ผลไม้ที่พบสารตกค้างสูงสุดได้แก่ สตรอว์เบอร์รี่สายพันธุ์ที่มักใช้ในการแช่เยือกแข็ง เนื่องมาจากการใช้สตรอว์เบอร์รี่เป็นผลไม้ต้นเตี้ยติดดินและแมลงเข้ากัดกินได้โดยง่าย ส่วนถั่วเขียวจะพบการปนเปื้อนของสาร Acephate ซึ่งเป็นสารกำจัดศัตรูพืชที่เชื่อว่าก่อให้เกิดมะเร็งในมนุษย์ หน่วยงานปกป้องสิ่งแวดล้อม หรือ EPA (Environmental Protection Agency) ห้ามใช้สารชนิดนี้กับถั่วเขียวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 หน่วยงาน EPA มีกระบวนการประเมินความปลอดภัยของสารกำจัดศัตรูพืชทุกชนิดเพื่อให้นักวิทยาศาสตร์สามารถเปรียบเทียบการบริโภค และกำหนดปริมาณที่อนุญาตให้ตกค้างได้สูงสุดในอาหาร ในขณะที่องค์การอาหารและยาของสหรัฐฯ หรือ FDA (US Food and Drug Administration) มีหน้าที่ตรวจสอบและบังคับใช้กฎระเบียบเกี่ยวกับปริมาณสูงสุดที่อนุญาตให้ตกค้างในอาหาร ซึ่งรวมถึงอาหารนำเข้า

จากการศึกษาพบว่า สารกำจัดศัตรูพืชมีส่วนเกี่ยวข้องกับการคลอดก่อนกำหนดและความบกพร่องของระบบประสาท ตลอดจนโรคหัวใจ มะเร็ง และความเจ็บป่วยอื่น ๆ EPA ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่มีการบังคับใช้กฎระเบียบอย่างจริงจัง จึงเป็นสาเหตุให้มีการตรวจพบสารกำจัดศัตรูพืชในผักผลไม้บ่อยครั้ง อีกทั้งมีการพบหลักฐานเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ว่าเป็นอันตรายแม้พบการตกค้างในระดับต่ำ EPA ควรกำหนดระดับการตกค้างที่ปลอดภัยอย่างชัดเจนโดยยึดข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ล่าสุด มีสารกำจัดศัตรูพืชหลายชนิดที่ EPA ควรพิจารณาความเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภคอย่างเร่งด่วน อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลผลวิเคราะห์ที่ดำเนินการโดยกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (US Department of Agriculture - USDA) อย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 7 ปี พบว่า 2 ใน 3 ของผักผลไม้สดชนิดมีจำนวน 59 ชนิด มีระดับการตกค้างของสารกำจัดศัตรูพืชในระดับที่ไม่น่าเป็นกังวล โดยเฉพาะในผักผลไม้แอนทรีรี่ การล้างทำความสะอาดผักผลไม้ก่อนรับประทานสามารถลดปริมาณสารกำจัดศัตรูพืชตกค้างได้ แม้จะไม่มีวิธีการล้างรูปแบบใดที่จะสามารถกำจัดสารกำจัดศัตรูพืชได้ 100 เปอร์เซ็นต์ก็ตาม ทั้งนี้ ควรล้างและขัดถูผักผลไม้ในน้ำที่ไหลอยู่และไม่ควรใช้วิธีการแช่ในน้ำ ไม่ควรใช้น้ำสบู่ น้ำยาล้างจาน หรือน้ำยาที่โฆษณาว่าใช้สำหรับล้างผักผลไม้ เนื่องจากไม่มีข้อพิสูจน์ว่ามีประสิทธิภาพมากกว่าน้ำธรรมดา จากนั้นจึงเช็ดให้แห้งด้วยผ้าหรือกระดาษ หากเป็นไปได้ควรลดความเสี่ยงด้วยการบริโภคผักผลไม้แอนทรีรี่

ที่มา: Report Finds High Levels of Pesticides in 20% of Fruits, Veggies

USDA กำหนดมาตรการตรวจหาเชื้อไวรัส HPAI ในโคนม

เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2567 กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ หรือ USDA (US Department of Agriculture) ออกประกาศกำหนดให้มีการตรวจหาไวรัสไข้หวัดนกชนิดรุนแรง HPAI (Highly pathogenic H5N1 avian influenza) ก่อนการเคลื่อนย้ายโคนมระหว่างรัฐ มีผลใช้บังคับในวันที่ 29 เมษายน 2567 คำสั่งดังกล่าวได้กำหนดให้โคนมจะต้องได้รับการตรวจไวรัสไข้หวัดใหญ่ A ก่อนการเคลื่อนย้ายโคนมข้ามรัฐโดยห้องปฏิบัติการของเครือข่ายห้องปฏิบัติการสุขภาพสัตว์แห่งชาติ หรือ NAHLN (National Animal Health Laboratory Network) และได้ผลทดสอบเป็นลบ ในขณะที่ฟาร์มใดที่มีผลตรวจเป็นบวกจะต้องให้ข้อมูลทางระบาดวิทยา ข้อมูลการเคลื่อนย้ายสัตว์ รวมถึงจะต้องมีการดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นสำหรับโคนมที่อยู่ระหว่างให้ผลผลิตน้ำนม ส่วนข้อกำหนดสำหรับโคนมในช่วงอื่น ๆ จะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับไวรัสและระดับความเสี่ยง ทั้งนี้ APHIS จะชดเชยเงินค่าตรวจวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ NAHLN ให้ นอกจากนี้ ยังกำหนดให้ห้องปฏิบัติการและสัตวแพทย์ของรัฐต้องรายงานผลการวินิจฉัยการตรวจหากรดนิวคลีอิกชนิด A และผลการวินิจฉัยทางเซรัมวิทยาของโรคไข้หวัดสายพันธุ์ A ในที่สุดแล้วไปยังหน่วยงานบริการตรวจสอบสุขภาพสัตว์และพืช หรือ APHIS (Animal and Plant Health Inspection Services) ด้วย

นับตั้งแต่ปลายเดือนมีนาคมเป็นต้นมา องค์การอาหารและยาสหรัฐฯ หรือ FDA (US Food and Drug Administration) ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคแห่งสหรัฐฯ หรือ CDC (US Centers for Disease Control and Prevention) และ NAHLN ได้สืบหาสาเหตุการอุบัติของโรคไข้หวัดนก HPAI ในโคนม และเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2567 USDA ได้ยืนยันการตรวจพบไวรัส HPAI ในฟาร์มโคนมจำนวน 33 แห่ง ใน 8 รัฐ ได้แก่ รัฐแคนซัส โอไฮโอ มิชิแกน นิวเม็กซิโก นอร์ทแคโรไลนา โอไฮโอ เซาท์ดาโคตา และเท็กซัส นับตั้งแต่มีการยืนยันการตรวจพบไวรัส HPAI ในฝูงสัตว์ปีกเชิงพาณิชย์ในสหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2565 USDA ได้ตรวจพบไวรัส HPAI ในฟาร์มสัตว์ปีกมากกว่า 1,100 ครั้ง แต่ยังไม่พบการเปลี่ยนแปลงของไวรัสที่จะทำให้ติดต่อสู่มนุษย์มากยิ่งขึ้น หรือการแพร่กระจายจากมนุษย์สู่มนุษย์ได้ แม้ว่าจะมีการพบผู้ป่วยที่เกิดจากการสัมผัสกับสัตว์ที่ติดเชื้อโดยตรง แต่ CDC เชื่อว่าความเสี่ยงต่อสาธารณะในปัจจุบันยังอยู่ในระดับต่ำ และว่าที่ติดเชื้อสามารถฟื้นตัวได้หลังได้รับการรักษา โดยมีอัตราการเสียชีวิตเพียงเล็กน้อยหรือไม่เลย ทั้งนี้ จากข้อมูลของ USDA และ FDA พบว่า อุปทานนมเชิงพาณิชย์ในสหรัฐฯ จะไม่ได้รับผลกระทบ เนื่องจากตามข้อมูลของ FDA และผลการศึกษาอื่นๆ พบว่า อุณหภูมิและเวลาที่กฎหมายกำหนดในการพาสเจอร์ไรส์นมสามารถยับยั้งไวรัส HPAI ได้ รวมถึงค่าเฉลี่ยร่วมของสมาคมอาหารผลิตภัณฑ์นมระหว่างประเทศและสมาพันธ์ผู้ผลิตนมแห่งชาติ ที่ไม่สนับสนุนการบริโภคน้ำนมดิบ และแนะนำให้ใช้น้ำนมดิบและส่วนประกอบของน้ำนมดิบทั้งหมดผ่านความร้อนด้วยอุณหภูมิและระยะเวลาที่สามารถฆ่าเชื้อแบคทีเรียก่อโรคและจุลินทรีย์อื่น ๆ ที่เป็นอันตราย รวมถึง HPAI ด้วย

ที่มา: HPAI found in dairy herds

แผนยุทธศาสตร์กำจัดและตรวจหาแมลงวันผลไม้ของ APHIS ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567-2571

หน่วยบริการตรวจสอบสุขภาพสัตว์และพืช (Animal and Plant Health Inspection Service - APHIS) ของกระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา (US Department of Agriculture - USDA) เผยแพร่แผนยุทธศาสตร์กำจัดและตรวจหาแมลงวันผลไม้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567-2571 (Fruit Fly Exclusion and Detection Program Fiscal Years 2024-2028 Strategy) ซึ่ง USDA ทำงานร่วมกับพันธมิตรเพื่อปกป้องภาคการเกษตรสหรัฐฯ จากการรุกรานของแมลงวันผลไม้ เนื่องจากสหรัฐฯ กำลังประสบภาวะถูกคุกคามโดยแมลงวันผลไม้อย่างรุนแรงที่สุดในรอบ 70 ปี แมลงวันผลไม้เหล่านี้ก่อความเสียหายเพิ่มเติมขึ้นในการปลูกผักและผลไม้ ส่งผลเสียต่อทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค แผนงาน 5 ปีนี้มีเป้าหมายในการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้าน 1) การเฝ้าระวังภายในประเทศเพื่อให้สามารถตรวจจับได้แต่เนิ่น 2) การบริหารจัดการและตอบสนองต่อเหตุฉุกเฉินเพื่อให้สามารถบรรเทาปัญหาได้อย่างทันที่ 3) การใช้เทคนิคที่มีประสิทธิภาพในการทำให้แมลงศัตรูพืชเป้าหมายเป็นหมันสำหรับโปรแกรมการปล่อยและกำจัดที่มีการป้องกัน (ดูแลสถานที่เลี้ยงอย่างมีประสิทธิภาพและมีความปลอดภัย) และ 4) ความพยายามในระดับสากลและการนำเข้า เพื่อลดการนำเข้าแมลงสู่สหรัฐฯ และเกิดการแพร่กระจาย ทั้งนี้ นาย Tom Vilsak รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ ได้จัดสรรงบประมาณจำนวน 103.5 ล้านดอลลาร์ (ราว 3,700 ล้านบาท) จากบริษัทเครดิตสินค้า (Commodity Credit Corporation) เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการรับมือต่อเหตุฉุกเฉิน ปัจจุบันแมลงวันผลไม้จากต่างประเทศกระจายอยู่ใน 6 เขต (Counties) ของรัฐแคลิฟอร์เนีย และอีก 5 เขตของรัฐนิวยอร์ก APHIS ร่วมกับกระทรวงเกษตรและอาหารของรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Department of Food and Agriculture) ในการดำเนินการกักกันแบบคู่ขนาน เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของแมลงวันผลไม้ชนิด Queensland fruit fly, Tau fruit fly, Mediterranean fruit fly และ Oriental fruit fly ในรัฐแคลิฟอร์เนีย และร่วมกับกระทรวงเกษตรและตลาดของรัฐนิวยอร์ก (New York State Department of Agriculture and Markets) ในการจัดการกับแมลงวันผลไม้ชนิด European cherry fruit fly ทางตอนเหนือของรัฐ

แมลงศัตรูพืชเหล่านี้ทำลายพืชผลกว่า 400 ชนิด รวมถึงส้มและผลไม้ชนิดอื่น ถั่ว ผัก และผลไม้เบอร์รี่ โดยจะวางไข่ใต้เปลือกของผักผลไม้ ตัวอ่อนจะเติบโตและทำให้ผักผลไม้ไม่เหมาะสมต่อการบริโภคของมนุษย์ ผักผลไม้อาจดูปกติจากภายนอก แต่อาจมีสีน้ำตาลและมีจุดต่างค้ำเมื่อตัวอ่อนกัดกินเนื้อส่วนใน การพัฒนายุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพหรือการกำจัดแมลงศัตรูพืชรุกรานเหล่านี้จึงมีความสำคัญยิ่ง APHIS และหน่วยงานระดับรัฐมีการร่วมมือกันเพื่อลดและป้องกันการแพร่กระจายอันเนื่องมาจากคนด้วย พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการแจ้งเตือนโดยบุคคลทั่วไปเพื่อให้พบได้แต่เนิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและเครื่องมือในการบริหารจัดการที่มีอยู่ แผน 5 ปีนี้จะช่วยให้สามารถแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการควบคุมประชากรแมลงศัตรูพืช เช่น การทำลายแมลงตัวผู้ การวางกับดักในวงกว้าง และคิดค้นหรือพัฒนาสายพันธุ์แมลงวันผลไม้ที่เป็นหมัน การบูรณาการเทคโนโลยีใหม่เหล่านี้ระหว่างหน่วยงาน จะช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการได้ ทั้งนี้ จะให้ความสำคัญต่อการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศและความเหมาะสมของพืชที่เป็นแหล่งอาศัย รวมถึงเครื่องมือจัดการที่มีประสิทธิภาพอื่น ๆ

ที่มา: Fruit Fly Exclusion and Detection Program Fiscal Years 2024-2028 Strategy